

Řád Mezinárodního rozhodčího soudu při Českomoravské komoditní burze

a

Pravidla o nákladech rozhodčího a znaleckého řízení

**Mezinárodní rozhodčí soud
při Českomoravské komoditní burze**

Praha 2012

Mezinárodní rozhodčí soud při Českomoravské komoditní burze vydává na základě ustanovení § 13 odst. 2 zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů v platném znění a § 28 zákona č. 229/1992 Sb., o komoditních burzách, ve znění pozdějších změn a doplňků

Řád Mezinárodního rozhodčího soudu při Českomoravské komoditní burze

Část první

Základní ustanovení

§ 1

(1) Mezinárodní rozhodčí soud při Českomoravské komoditní burze (dále jen Rozhodčí soud) je stálý nezávislý rozhodčí soud, který rozhoduje veškeré majetkové spory nezávislymi rozhodci. Rozhodci při rozhodování sporů postupují podle aplikovatelných předpisů o rozhodčím řízení. Rozhodčí soud současně vystupuje jako nezávislý orgán pro urovnávání sporů mimo rozhodčí řízení (alternativní urovnávání sporů).

(2) Rozhodčí soud projednává a rozhoduje veškeré spory, o nichž lze uzavřít rozhodčí smlouvu v souladu se zákonem č. 216/1994 Sb. Z rozhodování rozhodci před Rozhodčím soudem jsou vyloučeny spory, u nichž přenesení pravomoci k jejich projednání a rozhodnutí na rozhodce nepřipouští obecně závazné právní předpisy.

(3) Rozhodčí soud rozhoduje spory uvedené v předchozích odstavcích, jestliže jeho pravomoc vyplývá pro daný spor

a) z mezinárodní smlouvy

b) z platné rozhodčí smlouvy uzavřené mezi stranami

c) z písemných projevů stran v zahájeném rozhodčím řízení, ze kterých je patrná nepochybná vůle podřídit se pravomoci Rozhodčího soudu.

(4) Nedostatek pravomoci (příslušnosti) Rozhodčího soudu nemůže vytýkat strana, která se pustila do projednávání sporu ve věci samé, aniž nedostatek pravomoci (příslušnosti) namítla (§ 15 odst. 2 zákona č. 216/1994 Sb.). K námitce nedostatku pravomoci (příslušnosti) Rozhodčího soudu vznesené později než při prvním úkonu ve věci samé se nepřihlíží. To neplatí v případě sporů ze spotřebitelských smluv, nebo jde-li o námitku, že ve věci nelze rozhodčí smlouvu uzavřít.

(5) Řízení před Rozhodčím soudem je jednoinstanční. Možnost přezkumu rozhodčího nálezu jinými rozhodci je upravena v § 27 zákona č. 216/1994 Sb., na jehož základě jsou strany oprávněny uzavřít odpovídající dohodu.

§ 2

Rozhodčí soud vedle rozhodování sporů v rozhodčím řízení slouží stranám případných sporů, které o to projeví zájem, k urovnávání sporů mimo rozhodčí řízení (Část pátá).

Část druhá

Předsednictvo Rozhodčího soudu, rozhodci a tajemník

§ 3

Předsednictvo Rozhodčího soudu

(1) Předsednictvo Rozhodčího soudu vykonává úkony svěřené mu tímto Řádem a všechny další úkony, které patří ve smyslu Statutu Rozhodčího soudu do pravomoci Rozhodčího soudu a které nepřísluší předsedovi (místopředsedům) Rozhodčího soudu, rozhodcům ani tajemníkovi.

(2) Členové předsednictva s výjimkou tajemníka soudu mohou vykonávat funkce rozhodce nebo předsedy rozhodčího senátu, pokud se v téže věci nezúčastní rozhodování předsednictva podle §§ 23 a 24 Řádu.

§ 4

Rozhodci

(1) Spory rozhodují rozhodci. Při výkonu funkce jsou rozhodci nezávislí a nemají nikdy povahu zástupce kterékoli strany.

(2) Spor rozhoduje jediný rozhodce, pokud hodnota předmětu sporu v době podání žaloby nepřevyšuje 1 000 000 Kč a strany sporu výslovně nesjednaly v rozhodčí smlouvě rozhodování sporu tříčlenným rozhodčím senátem. V ostatních případech rozhoduje spor rozhodčí senát složený ze tří rozhodců nebo, pokud se o tom strany dohodly, jediný rozhodce. Ustavení rozhodčího senátu nebo jmenování jediného rozhodce se provádí podle tohoto Řádu (§ 22).

(3) Pokud ze smyslu jednotlivých ustanovení nevyplývá něco jiného, platí vše, co je stanoveno o rozhodcích a rozhodčím senátu, také o jediném rozhodci.

§ 5

Tajemník

(1) Tajemník organizuje agendu spojenou s činností Rozhodčího soudu a vykonává ostatní činnosti stanovené tímto Řádem, zejména pečuje o řádný časový průběh rozhodčího řízení, o řádné vyhotovení všech rozhodnutí Rozhodčího soudu, o úschovu veškerých písemností Rozhodčího soudu, podepisuje doložku o nabytí právní moci rozhodnutí a se

souhlasem předsednictva Rozhodčího soudu uveřejňuje vhodným způsobem rozhodnutí zásadní důležitosti. Může se zúčastnit všech ústních jednání před rozhodci.

(2) Činnost tajemníka může vykonávat i jeho zástupce.

Část třetí

Řízení

1. Obecná ustanovení

§ 6

Místo konání ústního jednání

(1) Pravidelným místem konání ústních jednání je sídlo Rozhodčího soudu v Praze. Z podnětu tajemníka, rozhodčího senátu nebo na základě dohody stran lze konat ústní jednání na jiném místě České republiky nebo v zahraničí.

(2) O konání ústních jednání v zahraničí informuje rozhodčí senát předsednictvo. Měli se konat ústní jednání v zahraničí z podnětu rozhodčího senátu, je k tomu zapotřebí souhlasu stran.

§ 7

Předkládání písemností

(1) Veškeré písemnosti týkající se zahájení a konání rozhodčího řízení musí být předloženy v takovém počtu, aby každá ze stran a všichni členové rozhodčího senátu měli po jednom vyhotovení a sekretariát soudu rovněž jedno vyhotovení.

(2) Písemnosti, s výjimkou písemných důkazů, se předkládají v češtině (popř. slovenštině) nebo v jazyku kontraktu nebo v jazyku, ve kterém strany mezi sebou korespondovaly. Rozhodčí soud může podle vlastní úvahy nebo na návrh strany vyžádat od strany, která písemnost předložila, překlad do češtiny (popř. slovenštiny) nebo zajistit takový překlad na její náklad.

§ 8

Jazyk, ve kterém se řízení koná

(1) Ústní jednání se koná a rozhodnutí se vynáší v češtině (popř. slovenštině) s tlumočením do jiného jazyka na žádost jedné ze stran. Rozhodčí soud na takovou žádost strany a na její účet zabezpečí službu tlumočnicka, případně obstará také překlad rozhodnutí Rozhodčího soudu, jakož i jiných písemností.

(2) Se souhlasem stran může rozhodčí senát podle potřeby konat ústní jednání, popřípadě i vynést rozhodnutí v jiném jazyce.

§ 9

Základ řešení sporů

(1) Rozhodčí soud řeší spory podle norem použitelného hmotného práva a v jeho rámci se řídí smlouvou uzavřenou mezi stranami s přihlédnutím k obchodním zvyklostem.

(2) Spor může být též rozhodnut podle zásad spravedlnosti, avšak jen tehdy, jestliže k tomu strany rozhodce výslovně pověřily (§ 25 odst. 3 zákona č. 216/1994 Sb.).

§ 10

Doručování

(1) Písemnosti ve sporu zasílá stranám tajemník, a to na adresu, kterou strana uvedla, nebo zvolenému právnímu zástupci.

(2) Žaloby, žalobní odpovědi, předvolání, rozhodčí nálezy a usnesení se zasílají doporučeným dopisem s potvrzením o doručení. Předvolání se zasílají též faxem.

(3) Ostatní písemnosti se zasílají doporučeným nebo obyčejným dopisem, faxem nebo prostřednictvím sítě Internet. Oznámení lze zasílat i telegraficky.

(4) Kterákoli z písemností výše uvedených může být doručena rovněž osobně na potvrzení.

(5) Všechna doručení Rozhodčího soudu jsou platná, byla-li učiněna podle odstavců 1-4, a to i tehdy, jestliže adresát písemnost odepřel převzít nebo přes oznámení poštovního úřadu nevyzvedl. Stačí však, bylo-li doručeno podle procesního práva státu místa doručení.

(6) Jestliže strana po zahájení rozhodčího řízení změnila adresu, aniž to oznámila Rozhodčímu soudu, je doručení platně provedeno odesláním písemností způsobem uvedeným v odstavcích 2 a 3 na její poslední známou adresu, resp. faxové číslo nebo internetovou adresu.

(7) Jestliže se nepodařilo doručit na poslední známou adresu účastníka, který nezvolil ani právního zástupce ani zmocněnce k přijímání písemností, může mu předseda (místopředseda) Rozhodčího soudu jmenovat opatrovníka k přijímání písemností.

(8) Žádost o doručování prostřednictvím dožádaného cizího soudu nebo orgánu nebo jiné žádosti o poskytnutí právní pomoci prostřednictvím takového soudu nebo orgánu patří do působnosti předsedy, resp. místopředsedy Rozhodčího soudu.

§ 11

Přerušování řízení

Projednání sporu může být na žádost strany nebo z podnětu rozhodčího senátu z vážného důvodu na určitou dobu přerušeno. Usnesení o přerušování vydává předseda rozhodčího senátu a nebyl-li rozhodčí senát ještě ustaven, předseda (místopředseda) Rozhodčího soudu. Jestliže nedejde do 15 dnů po uplynutí doby, na kterou bylo řízení

přerušeno, k jejímu prodloužení z podnětu stran nebo rozhodčího senátu, bude v řízení pokračováno.

§ 12

Navrácení v předešlý stav

Jestliže některá strana až do vyhlášení rozhodčího nálezu anebo, nebyl-li vyhlášen, až do jeho vyhotovení se nemohla z vážných důvodů zúčastnit řízení zcela nebo zčásti, nebo nevykonala bez své viny některý úkon potřebný k uplatnění svého práva, učiní rozhodčí senát nebo, nebyl-li ještě ustaven, předseda (místopředseda) Rozhodčího soudu, k návrhu této strany přiměřená opatření, aby mohla to, co zameškala, vykonat dodatečně.

§ 13

Zajištění důkazů a předběžná opatření

(1) Po podané žalobě, avšak před ustavením rozhodčího senátu, může předseda (místopředseda) Rozhodčího soudu v naléhavých případech na žádost obou stran nebo i jediné z nich zajistit důkaz a k tomu účelu může stanovit jednoho nebo i více znalců anebo učinit jiné vhodné opatření.

(2) Ukáže-li se v průběhu rozhodčího řízení nebo i před jeho zahájením, že by mohl být ohrožen výkon rozhodčího nálezu, může kterákoli strana požádat příslušný soud o nařízení předběžného opatření. O podání takové žádosti musí strana uvědomit Rozhodčí soud.

§ 14

Vedlejší účastníci

(1) Kromě stran (žalobce a žalovaného) se může řízení účastnit jako vedlejší účastník ten, kdo má právní zájem na jeho výsledku. Jiné osoby nemohou být účastníky řízení.

(2) V řízení má vedlejší účastník stejná práva a povinnosti jako účastník. Jedná však pouze sám za sebe. Jestliže jeho úkony odporují úkonům strany, ke které přistoupil, posoudí je soud po uvážení všech okolností. Ke skutkovým údajům vedlejšího účastníka však mohou rozhodci přihlídnout, i když odporují skutkovým údajům strany.

§ 15

Použití ustanovení zákona č. 216/1994 Sb.

Otázky řízení, které nejsou upraveny v tomto Řádu, se řídí ustanoveními zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů.

§ 16

Platnost ustanovení o řízení

Ustanovení tohoto Řádu o řízení před rozhodčím senátem (před jediným rozhodcem) platí přiměřeně i pro úkony prováděné předsednictvem, předsedou, místopředsedy nebo tajemníkem, pokud z tohoto Řádu nevyplývá něco jiného.

2. Zahájení řízení

§ 17

Podání žaloby

(1) Rozhodčí řízení se zahajuje podáním žaloby Rozhodčímu soudu. Podmínkou pro projednání žaloby je zaplacení poplatku za rozhodčí řízení a paušálu na správní náklady Rozhodčího soudu.

(2) Nevyplývá-li z mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána, něco jiného, považuje se za datum podání žaloby den, kdy byla žaloba doručena Rozhodčímu soudu.

§ 18

Obsah žaloby

(1) V žalobě musí být uvedeno:

- a) označení stran,
- b) nárok žalobce,
- c) podpis žalobce nebo jeho zplnomocněného zástupce,
- d) adresy stran, popř. jejich zástupců,
- e) u tuzemských subjektů: právnických osob IČO a fyzických osob rodné číslo,
- f) uvedení skutkových a právních okolností, na kterých žalobce zakládá své žalobní nároky, a poukaz na důkazní prostředky, jimiž lze tyto okolnosti prokázat,
- g) hodnota předmětu sporu.

(2) Žaloba má také obsahovat:

- a) telefonní, faxové, popř. internetové spojení sporných stran a jejich zplnomocněných zástupců,
- b) poukaz na založení pravomoci (příslušnosti) Rozhodčího soudu, pokud pravomoc (příslušnost) nevyplývá z mezinárodní smlouvy pro strany závazné,
- c) doklad o zaplacení poplatků za rozhodčí řízení, pokud byly již zaplaceny,

d) jméno a příjmení rozhodce (náhradního rozhodce), kterého jmenuje žalobce, nebo zmocnění předsedy (místopředsedy) Rozhodčího soudu k jeho jmenování, popř. žádost o jmenování rozhodce předsedou (místopředsedou) Rozhodčího soudu, pokud spor rozhoduje tříčlenný rozhodčí senát,

e) jméno a příjmení rozhodce, jehož navrhuje jako jediného rozhodce.

§ 19

Hodnota předmětu sporu

(1) Žalobce je povinen uvést v žalobě hodnotu předmětu sporu také v případech, kdy jeho nárok nebo část nároku má nepeněžní povahu.

(2) Hodnota předmětu sporu se určuje zejména:

a) vymáhanou částkou v žalobách o peněžité plnění,

b) hodnotou vymáhaného majetku v žalobách o vydání majetku,

c) hodnotou předmětu právních vztahů v okamžiku podání žaloby v žalobách určovacích nebo v žalobách o změnu právních vztahů,

d) na základě údajů, které jsou k dispozici, o materiálních zájmech žalobce v případech žalob o určité konání nebo nekonání.

(3) V žalobách sestávajících z několika nároků musí být částka každého nároku stanovena samostatně, hodnota předmětu sporu se stanoví součtem všech nároků.

(4) Jestliže žalobce nestanovil hodnotu předmětu sporu nebo jestliže ji stanovil nesprávně, určí Rozhodčí soud z vlastního podnětu nebo na žádost žalovaného hodnotu předmětu sporu na základě údajů, které jsou k dispozici.

§ 20

Odstranění vad žaloby

(1) Jestliže tajemník zjistí, že žaloba neobsahuje náležitosti uvedené v § 18 odst. 1, vyzve žalobce, aby odstranil ve lhůtě stanovené tajemníkem zjištěné vady. Do odstranění uvedených vad se žaloba neprojednává.

(2) Neodstranění vad žaloby na výzvu tajemníka dle odst. 1 je důvodem pro zastavení řízení.

3. Příprava projednání sporu

§ 21

Odpověď na žalobu

(1) Má-li tajemník za to, že žaloba může být předmětem řízení podle tohoto Řádu, uvědomí o jejím podání žalovanou stranu a zašle jí kopii žaloby s příloženými písemnostmi, jakož i listinu rozhodců a Řád tohoto Rozhodčího soudu.

(2) Současně tajemník vyzve žalovanou stranu, aby ve vnitrostátních sporech ve lhůtě 15 dnů a v mezinárodních sporech ve lhůtě 30 dnů od doručení žaloby předložila své písemné vyjádření k žalobě, podepřené příslušnými důkazy.

(3) V téže lhůtě je žalovaná strana povinna oznámit jméno a příjmení rozhodce (popř. též náhradního rozhodce), kterého si zvolila, nebo zmocnit, popř. požádat předsedu (místopředsedu) k jeho jmenování, pokud spor rozhoduje tříčlenný rozhodčí senát. Jestliže spor rozhoduje jediný rozhodce, je žalovaná strana povinna vyjádřit se v téže lhůtě k návrhu žalující strany na jediného rozhodce.

§ 22

Ustavení rozhodčího senátu nebo volba (jmenování) jediného rozhodce

(1) Listina rozhodců vedená Rozhodčím soudem zahrnuje části obecnou a zvláštní. Na listinu rozhodců – obecnou část jsou zapisováni rozhodci pro spory rozhodované Rozhodčím soudem podle § 1 Řádu s výjimkou rozhodců - odborníků na komodity obchodované v systému NEO (§ 49 odst. 2 Řádu), kteří jsou zapisováni na listinu rozhodců – zvláštní část. Rozhodci jmenování podle §§ 18 a 21 Řádu stranami nebo předsedou (místopředsedou) Rozhodčího soudu, zvolí z listiny rozhodců – obecné části předsedu rozhodčího senátu.

(2) Jestliže strany nejmenují rozhodce ve stanovené lhůtě, nebo jestliže rozhodci nezvolí předsedu rozhodčího senátu do 10 dnů ode dne oznámení o jmenování rozhodce, určí rozhodce nebo předsedu rozhodčího senátu předseda (místopředseda) Rozhodčího soudu.

(3) Vystupuje-li ve sporu více žalobců nebo více žalovaných, je každá ze sporných stran povinna jmenovat bez ohledu na počet žalobců či žalovaných po jednom rozhodci. Jestliže by mezi žalobci nebo mezi žalovanými nedošlo k dohodě ve lhůtě stanovené tajemníkem, jmenuje rozhodce předseda (místopředseda) Rozhodčího soudu.

(4) Jediný rozhodce se volí vzájemnou dohodou stran, a nedojde-li k dohodě ve lhůtě stanovené tajemníkem, je jmenován předsedou (místopředsedou) Rozhodčího soudu.

(5) Dokud není ustaven rozhodčí senát (jediný rozhodce), je předseda (místopředseda) Rozhodčího soudu oprávněn vykonávat všechny procesní úkony, pokud nejsou svěřeny tajemníkově.

§ 23

Odmítnutí rozhodce, znalce a tlumočníka

(1) Každá ze stran je oprávněna odmítnout rozhodce, předsedu rozhodčího senátu nebo jediného rozhodce, jestliže se domnívá, že jsou předpojatí, zejména jestliže je možno předpokládat, že jsou osobně, ať přímo či nepřímo, zainteresováni na výsledku sporu. Rovněž rozhodce, předseda rozhodčího senátu nebo jediný rozhodce mohou prohlásit, že se vzdávají funkce. Odmítnutí musí být provedeno do zahájení ústního jednání. Jestliže k odmítnutí dojde později, rozhodne se o něm jenom v tom případě, kdy důvod, který vedl k opožděnému odmítnutí, byl uznán za závažný.

(2) O odmítnutí rozhodce rozhodují zbývající členové rozhodčího senátu. Jestliže mezi nimi nedojde k dohodě nebo jestliže odmítnutí směřuje proti dvěma nebo všem rozhodcům,

rozhoduje o odmítnutí výlučně předsednictvo, které také rozhodne o odmítnutí jediného rozhodce.

(3) Bude-li odmítnutí vyhověno, bude nový rozhodce, pokud jej nenahrazuje náhradní rozhodce, nový předseda rozhodčího senátu nebo nový jediný rozhodce zvolen nebo jmenován podle tohoto Řádu.

(4) Stejným způsobem bude postupováno v případě, že se rozhodce, předseda rozhodčího senátu, jediný rozhodce nebo nový rozhodce nemohou účastnit projednávání věci.

(5) V případě nutnosti může rozhodčí senát s přihlédnutím k návrhům stran znovu projednat otázky, které již byly projednány na předchozích jednáních ve věci, konaných do takové změny.

(6) Z důvodů uvedených v odstavci 1 mohou být odmítnuti znalci a tlumočníci. V tomto případě rozhoduje o odmítnutí rozhodčí senát.

§ 24

Rozhodování o pravomoci (příslušnosti)

(1) O pravomoci (příslušnosti) Rozhodčího soudu rozhoduje

- a) ve vnitrostátních sporech rozhodčí senát (jediný rozhodce)
- b) v mezinárodních sporech předsednictvo Rozhodčího soudu.

(2) Rozhodci, popř. předsednictvo Rozhodčího soudu dle odst. 1 zastaví řízení usnesením, dojdou-li k názoru, že není dána pravomoc (příslušnost) Rozhodčího soudu k projednávání a rozhodování věci. Rovněž usnesením zamítnou námitku nepříslušnosti, jestliže dojdou k názoru, že Rozhodčí soud je příslušným.

(3) Námitka nepříslušnosti v mezinárodních sporech, o níž rozhoduje předsednictvo Rozhodčího soudu, jemuž rozhodci, byli-li již ustanoveni, jinak tajemník, předloží spis k rozhodnutí se stručnou zprávou, je zpoplatněna. Pokud není poplatek zaplacen ani v dodatečně lhůtě stanovené tajemníkem, projednává se otázka pravomoci (příslušnosti) jako pochybnost tajemníka o pravomoci (příslušnosti) Rozhodčího soudu.

§ 25

Příprava projednání sporu rozhodčím senátem

Rozhodčí senát prověří stav přípravy sporu k projednání a shledá-li to nutným, učiní doplňující opatření k přípravě sporu, zejména vyžádá od stran písemná stanoviska, důkazy a další doplňující písemnosti a stanoví k tomu přiměřené lhůty.

§ 26

Předvolání k ústnímu jednání

(1) O čase a místě ústního jednání vyrozumí Rozhodčí soud strany předvoláním, které jim bude zasláno s takovým předstihem, aby každá ze stran měla k dispozici lhůtu

ve vnitrostátních sporech 15 dní a v mezinárodních sporech 30 dní na přípravu jednání a na cestu k ústnímu jednání.

(2) Se souhlasem stran může být tato lhůta kratší.

4. Projednání sporu

§ 27

Ústní jednání

(1) Spor se projednává v neveřejném zasedání. Se souhlasem rozhodčího senátu a stran mohou být jednání přítomny osoby, které nejsou účastníky řízení.

(2) Strany se účastní ústního jednání přímo nebo prostřednictvím svých řádně zmocněných zástupců, jež strany jmenují podle své volné úvahy, a to případně i z cizích státních příslušníků.

(3) Jestliže se nedostaví bez předchozího oznámení z vážných důvodů strana, která byla řádně uvědoměna o čase a místě ústního jednání, nebrání její nepřítomnost projednání sporu.

(4) Každá ze stran může prohlásit, že souhlasí s tím, aby se ústní jednání konalo v její nepřítomnosti.

(5) Ústní jednání může být podle potřeby odročeno na návrh strany nebo z podnětu rozhodčího senátu.

(6) Návrh na změnu termínu ústního jednání musí strana podat v dostatečném časovém předstihu, aby mohla být informována protistrana a členové rozhodčího senátu. O návrhu rozhodnou rozhodci usnesením.

§ 28

Zjednodušené řízení

Rozhodování na základě písemných podkladů nebo bez odůvodnění

(1) Strany se mohou dohodnout, aby rozhodčí senát rozhodl spor bez ústního jednání pouze na základě písemností. Rozhodčí senát může však nařídít ústní jednání, jestliže se předložené písemnosti ukáží nedostačující pro rozhodnutí ve věci samé.

(2) Strany se mohou písemně dohodnout až do prohlášení projednávání sporu za skončené na tom, že není třeba odůvodnění rozhodčího nálezu (§ 25 odst.1 zákona č. 216/1994 Sb.). Takovou dohodu mohou uzavřít také shodným prohlášením do zápisu o ústním jednání před rozhodčím senátem (jediným rozhodcem).

§ 29

Žaloba navzájem (protižaloba)

(1) Žalovaný je oprávněn podat protižalobu do skončení projednávání žaloby. Jestliže však žalovaný způsobí průtahy v rozhodčím řízení neodůvodněně opožděným předložením protižaloby, může mu být uložena náhrada zvýšení nákladů, které tím Rozhodčímu soudu vznikly, jakož i náhrada zvýšených výloh druhé strany s tím spojených.

(2) Na protižalobu se přiměřeně vztahují tytéž požadavky jako na žalobu hlavní (§ 18).

(3) Ustanovení o žalobě navzájem (protižalobě) se přiměřeně použijí na uplatnění protinároku žalovanou stranou formou námitky započtení, vyplývá-li uplatněný protinárok z jiného právního vztahu než nárok uplatněný žalobou.

§ 30

Pokus o smír

Rozhodčí senát je podle okolností případu oprávněn vyzvat v každém stadiu strany k uzavření smíru a uvést návrhy, doporučení a podněty, které podle jeho názoru mohou přispět k jeho uskutečnění.

§ 31

Zápis o ústním jednání

(1) O ústním jednání ve sporu se vede zápis v češtině (popř. slovenštině) nebo se souhlasem stran v jiném jazyce, který musí obsahovat tyto údaje:

- a) označení Rozhodčího soudu,
- b) číslo sporu,
- c) místo a datum ústního jednání,
- d) označení sporných stran a jejich zástupců,
- e) údaj o účasti stran,
- f) jména rozhodců, svědků, znalců, tlumočnicka a ostatních účastníků ústního jednání,
- g) stručný, ale výstižný popis průběhu ústního jednání,
- h) požadavky stran a obsah jiných důležitých prohlášení,
- i) uvedení důvodu pro odročení ústního jednání nebo zakončení řízení,
- j) podpisy rozhodců.

(2) Strany jsou oprávněny seznámit se s obsahem zápisu a spolupodepsat jej. Na žádost strany mohou být usnesením rozhodčího senátu provedeny v zápise změny nebo doplňky.

(3) Stranám se vydá nebo zašle kopie zápisu, případně spolu s překladem.

5. Dokazování

§ 32

Důkazy

(1) Strany jsou povinny dokázat okolnosti, na které se odvolávají jako na základ svých nároků nebo námitek. Rozhodčí senát si může vyžádat, aby strany poskytly další důkazy. Může také podle svého uvážení stanovit provedení znaleckého posudku a může si vyžádat i předložení důkazů třetími osobami.

(2) Strana může předložit písemné důkazy v originále nebo v kopii, kterou sama ověří. Rozhodčí senát je oprávněn vyžádat si originál nebo překlad těchto důkazů do jiného jazyka, jestliže je to nutné v zájmu rozhodnutí sporu.

(3) Důkazy se provádějí způsobem stanoveným rozhodčím senátem. Usnesením rozhodčího senátu může být provedení důkazů svěřeno jednomu z rozhodců. Obdobně postupuje i předsednictvo při rozhodování o otázkách svěřených mu tímto Řádem.

§ 33

Hodnocení důkazů

Hodnocení důkazů provádí rozhodčí senát i předsednictvo podle vlastního uvážení.

6. Skončení řízení

§ 34

Forma rozhodnutí

Rozhodčí řízení se končí vydáním rozhodčího nálezu nebo vydáním usnesení o zastavení řízení.

§ 35

Vydání rozhodčího nálezu

(1) Poté, co rozhodčí senát usoudí, že všechny okolnosti spojené se sporem jsou dostatečně vyjasněny, prohlásí projednávání sporu za skončené a přistoupí k vydání rozhodčího nálezu. Rozhodčí nález se vydává v případech, kdy se rozhoduje ve věci samé anebo ukládá povinnost nahradit náklady řízení, včetně případů, kdy se vydává nález na základě žádosti stran, aby rozhodčí nález byl vydán podle smíru jimi uzavřeného, a případů, kdy z projevů strany vyplývá, že netrvá na žalobním nároku, aniž výslovně vzala žalobu zpět.

(2) Jestliže se ve výroku rozhodčího nálezů ukládá povinnost k nějakému plnění, určí rozhodci zároveň lhůtu pro toto plnění.

(3) Je-li dostatečně vyjasněna jenom část projednávaného předmětu sporu, může rozhodčí senát prohlásit řízení za skončené jen co do této části a rozhodnout částečným rozhodčím nálezem s tím, že v ostatních částech bude pokračováno v řízení a o nich rozhodnuto.

(4) Je-li sporným nárok jak co do důvodu, tak co do výše, může rozhodčí senát projednat a rozhodnout o nároku nejprve co do důvodu, a to mezitímním rozhodčím nálezem, a teprve poté, je-li to třeba, pokračovat v řízení o výši nároku a o tom rozhodnout.

(5) Ustanovení o rozhodčím nálezů platí i pro částečný a mezitímní rozhodčí nález.

§ 36

Obsah rozhodčího nálezů

(1) Rozhodčí nález obsahuje zejména tyto údaje:

- a) název rozhodčího soudu;
- b) místo a datum vydání nálezů;
- c) jména a příjmení rozhodců nebo jediného rozhodce;
- d) označení stran a dalších účastníků sporu;
- e) předmět sporu a krátké vyličení okolností sporu;
- f) rozhodnutí o žalobních nárocích, o poplatcích a o nákladech sporu;
- g) odůvodnění rozhodnutí (s výjimkou případů, kdy se strany dohodly dle § 28 odst. 2 Řádu na tom, že nález není třeba odůvodňovat);
- h) podpisy alespoň dvou rozhodců, vydává-li rozhodčí nález rozhodčí senát, nebo jediného rozhodce.

(2) Nemůže-li jeden z rozhodců podepsat rozhodčí nález, potvrzuje tuto skutečnost v rozhodčím nálezů předseda (místopředseda) Rozhodčího soudu svým podpisem s uvedením důvodů.

(3) Rozhodčí nález spolupodepisuje předseda (místopředseda) a tajemník Rozhodčího soudu, tím také ověřují podpisy rozhodců.

§ 37

Hlasování o rozhodčím nálezů

(1) Rozhodčí senát se usnází o rozhodčím nálezů neveřejným hlasováním většinou hlasů.

(2) Vyskytnou-li se více než dvě mínění o částkách, které má rozhodčí senát přiznat nebo zamítnout, připočítává se hlas odevzdaný pro nejvyšší částku ke hlasu odevzdanému pro částku nejbliže nižší.

§ 38

Vyhlášení rozhodčího nálezů

(1) Po skončení ústního jednání se vyhlásí výrok rozhodčího nálezů stranám ústně nebo, nejsou-li přítomny, oznámí se jim písemně.

(2) V odůvodněných případech může rozhodčí senát rozhodnout, že stranám bude doručen písemný rozhodčí nález bez ústního vyhlášení.

(3) Do vyhlášení nebo odeslání písemného vyhotovení rozhodčího nálezů, který byl vydán bez vyhlášení, může rozhodčí senát nařídit nové ústní jednání, bude-li to potřebné k objasnění skutkového stavu, nebo zjištění stanovisek stran.

§ 39

Doplnění a oprava rozhodčího nálezů

(1) Na žádost strany, podanou do 30 dnů od doručení rozhodčího nálezů, může rozhodčí senát vydat doplňující nález, jestliže se ukáže, že rozhodčí nález neobsahuje odpověď na všechny nároky stran. Doplňující rozhodčí nález se vydává na základě nového ústního jednání s předvoláním stran.

(2) Chyby v psaní nebo počtech a jiné zřejmé nesprávnosti, které se vyskytnou v rozhodčím nálezů, opraví rozhodčí senát kdykoli na žádost kterékoli ze stran nebo z vlastního podnětu. Taková oprava musí být usnesena, podepsána a doručena jako rozhodčí nález.

(3) Doplňující nález nebo opravné usnesení ohledně rozhodčího nálezů je neoddělitelnou součástí doplněného nebo opraveného nálezů. Strany nejsou povinny k placení jakýchkoli nákladů spojených s doplněním nebo s opravou rozhodčího nálezů.

§ 40

Splnění rozhodčího nálezů

(1) Rozhodčí nález je konečný a závazný, pokud strany nedohodly v rozhodčí smlouvě (doložce) možnost jeho přezkoumání jinými rozhodci (§ 1 odst. 6).

(2) Strany jsou povinny splnit všechny povinnosti uložené v rozhodčím nálezů ve lhůtách v něm uvedených. Nestane-li se tak, podléhá rozhodčí nález nucenému výkonu rozhodnutí v souladu s právním řádem státu výkonu.

§ 41

Zastavení řízení bez vydání nálezů

(1) Jestliže se ve sporu nevydává rozhodčí nález (§ 35), skončí se řízení vydáním usnesení.

(2) Usnesení o zastavení řízení se vydává zejména:

a) v případě, kdy žaloba byla vzata zpět žalobcem;

b) v případě, kdy strany uzavřely smír potvrzený rozhodčím senátem bez vydání nálezu ve smyslu ustanovení § 35 odst.1.

(3) Pro vydání usnesení rozhodčího senátu platí ustanovení §§ 35 - 39. Jestliže rozhodčí senát nebyl ještě ustaven, vydá usnesení o zastavení řízení předseda (místopředseda) Rozhodčího soudu.

7. Náklady řízení

§ 42

Náklady rozhodčího řízení

Součástí tohoto Řádu jsou Pravidla o nákladech rozhodčího a znaleckého řízení uvedená v příloze.

Část čtvrtá

§ 43

Smírčí řízení

(1) Rozhodčí soud může na podaný návrh v rámci své pravomoci (§ 1) provést dobrovolné smírčí řízení o vzneseném nároku, a to bez ohledu, zda v daném případě byla uzavřena rozhodčí smlouva.

(2) Smírčí řízení se provádí jen tehdy, souhlasí-li s tím také druhá strana. Řízení se koná před smírčím výborem složeným z tajemníka, který předsedá, a ze dvou členů, z nichž po jednom jmenuje každá ze stran.

(3) Strany přednesou svá stanoviska při jednání, svolaném tajemníkem k provedení smírčího řízení. Výsledkem jednání má být návrh smíru, který strany mohou přijmout nebo zamítnout.

(4) Návrh smíru, který smírčí výbor stranám po provedeném smírčím řízení doporučí, nemůže být stranám na újmu v případném sporu. Rovněž také nemůže být stranám na újmu, cokoli během smírčího řízení přednesly.

(5) Poplatek za smírčí řízení činí jednu polovinu poplatku a jednu polovinu paušálu na správní náklady placeného při rozhodčím řízení. Poplatek a paušál se platí předem a každá ze stran hradí jednu polovinu. Pokud jde o poplatky za překladatelské a tlumočnické služby, použijí se přiměřeně příslušná ustanovení Řádu o těchto službách v rozhodčím řízení.

Část pátá

Alternativní urovnávání sporů

§ 44

(1) Účelem alternativního urovnávání sporů je preventivní odstranění předmětu sporu za spolupráce Rozhodčího soudu se stranami sporu mimo rozhodčí řízení.

(2) Alternativní urovnávání sporů může mít formu mediace nebo znaleckého řízení.

§ 45

Mediace

Mediace se řídí Pravidly Rozhodčího soudu o mimosoudním řešení sporů cestou mediace, které vydává předsednictvo Rozhodčího soudu.

§ 46

Znalecké řízení

(1) Znalecké řízení se uskutečňuje na základě dohody stran před jedním nebo třemi komoditními odborníky (znalci) ve zkráceném řízení na bázi znaleckého posouzení předmětu sporu. Dohoda stran musí v takovém případě obsahovat prohlášení každé z nich, v němž se zaváže respektovat výrok znalce a podvolit se mu, jakož i dobrovolně splnit doporučení znalce plynoucí z posouzení předmětu sporu.

(2) Dohodnou-li se strany ve smyslu odst.1 na jediném znalci, jmenuje jej předseda (místopředseda) Rozhodčího soudu. Dohodnou-li se strany na třech znalcích, jmenuje každá z nich ve lhůtě stanovené tajemníkem svého znalce a předsedajícího znalce jmenuje předseda (místopředseda) Rozhodčího soudu. Znalci musí být vždy nestranní a nezávislí.

(3) Znalecké řízení probíhá podle pokynů tajemníka soudu. Ustanovení tohoto Řádu platí pro znalecké řízení jen tehdy, považují-li to tajemník, popř. jediný, resp. předsedající znalec v dohodě s tajemníkem za vhodné.

(4) Na závěr řízení vynese jediný, resp. předsedající znalec po zvážení odborných stanovisek znalců jmenovaných stranami výrok. Tento výrok nemá charakter rozhodčího nálezu ve smyslu § 36 Řádu, nýbrž charakter znaleckého posouzení s doporučením vhodného řešení sporné věci.

Část šestá

Rozhodování sporů v systému NEO

§ 47

Systém NEO

(1) Systém NEO je systémem pro burzovní obchodování s potenciálními druhotnými surovinami. V rámci tohoto systému se řeší obchodování s komoditami na rozhraní odpadů a druhotných surovin.

(2) V této části Řádu jsou upravena specifika řízení před Rozhodčím soudem ze sporů, vznikajících při obchodování s komoditami na rozhraní odpadů a druhotných surovin (dále jen spory z obchodů v systému NEO).

§ 48

(1) K projednání a rozhodnutí sporů z obchodů v systému NEO je Rozhodčí soud oprávněn v souladu s ustanoveními § 1 odst. 2, odst. 3, písm. a) a odst. 4 Řádu Rozhodčího soudu, jestliže jeho pravomoc vyplývá pro daný spor

a) z platné rozhodčí smlouvy (doložky) uzavřené mezi stranami ve smyslu § 1 odst. 4 písm. b) Řádu (§§ 2 - 3 zákona č. 216/1994 Sb. v platném znění)

b) z písemných projevů stran v zahájeném rozhodčím řízení, ze kterých je patrná nepochybná vůle podřídit se pravomoci Rozhodčího soudu ve smyslu § 1 odst. 4 písm. c) Řádu.

(2) Tato část Řádu Rozhodčího soudu upravuje s ohledem na zvláštnosti obchodů v systému NEO a případných sporů vznikajících z těchto obchodů některé otázky odchylně od předcházejících ustanovení Řádu, popř. ustanovení Řádu doplňuje. Ustanovení této části Řádu mají v řízení o sporech vzniklých nebo souvisejících s obchodováním v systému NEO přednost před ustanoveními Řádu v části první až čtvrté, a to v rozsahu stanoveném v této části šesté.

§ 49

(1) Spory z obchodů v systému NEO rozhoduje bez ohledu na hodnotu předmětu sporu vždy rozhodčí senát, složený ze tří rozhodců.

(2) Jedním z členů rozhodčího senátu musí být vždy odborník na komodity obchodované v systému NEO, zapsaný ve zvláštní části listiny rozhodců Rozhodčího soudu do seznamu odborníků na tyto komodity. Tohoto rozhodce jmenuje vždy předseda (místopředseda) Rozhodčího soudu.

(3) Každá strana sporu má právo jmenovat rozhodce (náhradního rozhodce) ve smyslu § 18 odst. 2, písm. d) a § 21 odst. 3 Řádu z obecné části listiny rozhodců Rozhodčího soudu. Pokud rozhodce nejmenuje ve lhůtě stanovené tajemníkem Rozhodčího soudu, je rozhodce za příslušnou stranu jmenován předsedou (místopředsedou) Rozhodčího soudu.

(4) Pro volbu předsedy rozhodčího senátu platí přiměřeně ustanovení § 22 odst. 2 Řádu. Předsedou rozhodčího senátu je vždy rozhodce, zapsaný v obecné části listiny rozhodců Rozhodčího soudu.

Část sedmá

Účinnost

§ 50

Tento Řád Rozhodčího soudu byl schválen valnou hromadou Českomoravské komoditní burzy Kladno dne 19. 10. 2017 a nabývá účinnosti dnem nabytí právní moci rozhodnutí o udělení státního povolení ke změně Řádu Rozhodčího soudu při Českomoravské komoditní burze Kladno. Tímto dnem nahrazuje Řád Rozhodčího soudu při Českomoravské komoditní burze Kladno ve znění účinném od 7. března 2012.

Pravidla o nákladech rozhodčího a znaleckého řízení

§ 1

Náklady rozhodčího a znaleckého řízení

(1) Náklady rozhodčího a znaleckého řízení (dále jen řízení) tvoří

- a) poplatek za rozhodčí řízení;
- b) správní náklady Rozhodčího soudu;
- c) zvláštní náklady vznikající Rozhodčímu soudu;
- d) vlastní výlohy stran.

(2) Poplatek za rozhodčí řízení slouží k částečnému krytí všeobecných nákladů spojených s činností Rozhodčího soudu. Poplatek se vybírá za každý spor. To platí i o přezkoumání rozhodčího nálezu jinými rozhodci ve smyslu § 27 zákona č. 216/1994 Sb. (§ 1 odst. 6 a § 40 odst. 1 Řádu).

(3) Správní náklady Rozhodčího soudu jsou režijní náklady vznikající Rozhodčímu soudu v souvislosti s projednáváním konkrétního sporu (s výjimkou zvláštních nákladů dle odst. 4), a hradí se paušální částkou vedle poplatku za rozhodčí řízení dle odst. 2.

(4) Zvláštní náklady vznikající Rozhodčímu soudu jsou náklady, k nimž dochází při projednávání konkrétního sporu prováděním důkazů, vyplácením znaleckého, konáním ústních jednání mimo sídlo Rozhodčího soudu, pořizováním překladů písemností, vyplácením tlumočného, cestovními a pobytovými výlohami zahraničních rozhodců apod., hradí se ve výši skutečných nákladů takto vzniklých.

(5) Vlastní výdaje stran jsou výdaje, které strany vynakládají v souvislosti s ochranou svých zájmů (cestovné, odměny právních zástupců apod.).

§ 2

Výše a placení poplatků

(1) Za projednávání vnitrostátního sporu Rozhodčím soudem se vybírá poplatek ve výši 4% z hodnoty předmětu sporu, ale nejméně 1 000 Kč, nejvýše však 1 000 000 Kč (dle sazebníku, uvedeného v příloze č. 1 těchto Pravidel). Žalobce je povinen zaplatit poplatek při podání žaloby a žalovaný při podání žaloby navzájem (protižaloby) popřípadě při uplatnění protinároku námitkou započtení dle § 29 odst. 3 Řádu. Obdobně je povinna zaplatit poplatek strana žádající o přezkoumání rozhodčího nálezu (§ 1 odst. 2 Řádu). Dokud není poplatek zaplacen, žaloba, popř. protižaloba nebo námitka započtení, jakož i žádost o přezkoumání rozhodčího nálezu, se neprojednává. Není-li poplatek zaplacen ani v dodatečné lhůtě, řízení se zastaví.

(2) Výše poplatku v mezinárodních sporech se stanoví v závislosti na hodnotě sporu podle sazebníku uvedeného v příloze č. 2 těchto Pravidel.

(3) Takto stanovený poplatek se vypočítává zpravidla v měně, v níž je vyjádřena hodnota předmětu sporu.

(4) Jestliže jsou žalobní nároky uplatněny v různých měnách, určí Rozhodčí soud zpravidla jednu měnu pro poplatek, který má být zaplacen.

(5) České subjekty platí poplatky v korunách českých (Kč) po případném provedení příslušného přepočtu. Zahraniční subjekty hradí poplatek ve volně směnitelné měně podle kursovního lístku ČNB (devizy střed) platného v den podání žaloby, popřípadě protižaloby či vznesené námitky započtení dle § 29 odst. 3 Řádu.

(6) Poplatek se pokládá za zaplacený v okamžiku, kdy došel Rozhodčímu soudu na jeho bankovní účet nebo byl zaplacen v hotovosti v pokladně Rozhodčího soudu.

§ 3

Poplatek při rozhodování o pravomoci (příslušnosti)

(1) Strana, která vznáší námitku nepřislušnosti, resp. nedostatku pravomoci Rozhodčího soudu podle § 24 Řádu v mezinárodním sporu, je povinna zaplatit poplatek ve výši 50% poplatku za rozhodčí řízení podle sazebníku.

(2) Bude-li námitce dle odst. 1 vyhověno, Rozhodčí soud vrátí straně, která námitku vznesla, poplatek, který zaplatila dle odst.1.

(3) Bude-li námitka dle odst. 1 předsednictvem zamítnuta, poplatek zaplacený dle odst.1 stranou, která vznesla námitku, se nevrací.

§ 4

Snížení poplatku a jeho částečné vrácení

(1) Poplatek v mezinárodních sporech se snižuje o 30%, jestliže spor rozhoduje jediný rozhodce.

(2) Jestliže žalobce vezme žalobu, popřípadě žalovaný žalobu navzájem (protižalobu) či námitku započtení dle § 29 odst. 3 Řádu, popř. strana žádající o přezkoumání rozhodčího nálezu svou žádost, zpět nejpozději v pracovní den předcházející dni, na nějž bylo nařízeno první ústní jednání, zejména v důsledku toho, že strany urovnaly spor smírnou cestou, jakož i v jiných případech, kdy Rozhodčí soud obdrží do dotyčného dne sdělení o tom, že se strany vzdávají rozhodnutí sporu Rozhodčím soudem, vrací se žalobci, popřípadě žalovanému, 75% poplatku zaplaceného z hodnoty žaloby, popřípadě žaloby navzájem (protižaloby) či námitky započtení, popř. poplatku za přezkoumání rozhodčího nálezu.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 se vztahují v zásadě i na minimální poplatek. Přitom však částka poplatku, která se nevrací, nemůže být nižší než dvě třetiny minimálního poplatku dle sazebníku.

(4) V případech uvedených v odst.1 a 2 rozhodnou o částečném vrácení poplatku rozhodci v rozhodčím nálezu nebo usnesení o zastavení řízení. Nebyl-li rozhodčí senát ještě ustaven, rozhodne o vrácení poplatku tajemník podle pokynů předsedy.

(5) V případě zjednodušeného řízení jen na základě předložených písemností bez ústního projednání věci ve smyslu § 28 Řádu snižuje se poplatek v mezinárodních sporech

o 30%. Ke snížení nedojde, ukáže-li se v průběhu řízení, že předložené písemnosti jsou pro rozhodnutí nedostatečné a senát (jediný rozhodce) nařídí ústní jednání. Pokud byl zaplacen na začátku rozhodčího řízení snížený poplatek z titulu zjednodušeného řízení a bylo nutno nařídít ústní jednání, je žalující strana povinna doplatit na výzvu soudu v mezinárodních sporech 30% poplatku. Dokud není poplatek doplacen, v řízení se nepokračuje.

(6) Vydává-li se rozhodčí nález na žádost stran bez odůvodnění ve smyslu § 28 Řádu, snižuje se poplatek o 20%.

(7) Při kumulaci důvodů ke snížení poplatku dle předchozích odstavců v mezinárodních sporech činí maximální celkové snížení poplatku 50%.

§ 5

Zvýšení poplatku

(1) Poplatek za rozhodčí řízení se zvyšuje, účastní-li se řízení více než 2 strany, a to o 15% za každého dalšího účastníka (strany, vedlejšího účastníka apod.).

(2) Žalující strana nebo, je-li více žalujících stran, žalující strana, uvedená v žalobě nebo dalších žalobních návrzích na prvním místě, hradí zvýšený poplatek připadající na druhou a každou další žalující i žalovanou stranu. Postupuje se přitom přiměřeně dle § 2 těchto Pravidel.

(3) Každý vedlejší účastník řízení hradí zvýšený poplatek na něj připadající sám.

(4) Poplatek za rozhodčí řízení ve vnitrostátních sporech se zvyšuje také v případě, že hodnota sporu je nižší než 1 000 000 Kč a strany trvají na rozhodování sporu rozhodčím senátem (§ 4 odst. 2 Řádu), a dále ve sporech podle části šesté Řádu, a to o 60% z poplatku, který by se jinak hradil ve smyslu § 2 odst. 1 Pravidel.

§ 6

Zrušen

§ 7

Poplatek při žalobě navzájem (protižalobě), popřípadě námitce započtení

(1) Pro žalobu navzájem (protižalobu) platí tatáž ustanovení o poplatku jako pro žalobu hlavní.

(2) Obdobně platí ustanovení o poplatku jako pro žalobu hlavní pro nárok uplatněný námitkou započtení proti žalobnímu nároku dle § 29 odst. 3 Řádu. Žalovaná strana, která uplatňuje v řízení námitku započtení dle citovaného ustanovení Řádu, je povinna uhradit z hodnoty nároku započteného poplatek podle sazebníku. Pokud tento poplatek nezaplatí, o nároku namítnutém k započtení se nejedná. Není-li poplatek zaplacen ani v dodatečné lhůtě, k námitce započtení se nepřihlíží.

§ 8

Rozdělení poplatku

- (1) Poplatek jde zpravidla k tíži té strany, která ve sporu podlehla.
- (2) Jestliže bylo žalobě vyhověno zčásti, rozdělí se úhrada poplatku mezi strany, a to zpravidla v poměru přisouzené a zamítnuté části žalobního nároku.
- (3) Strany se mohou dohodnout mezi sebou o jiném rozdělení poplatku, než je uvedeno v odst. 1 a 2.

§ 9

Paušál na správní náklady Rozhodčího soudu

(1) Na správní náklady Rozhodčího soudu (§ 1 odst. 3 Pravidel) je žalující strana povinna poskytnout Rozhodčímu soudu ve lhůtě stanovené tajemníkem paušální částku u vnitrostátních sporů do hodnoty 1 000 000 Kč ve výši 7 000 Kč a nad hodnotu 1 000 000 Kč ve výši 30 000 Kč a u mezinárodních sporů ve výši uvedené v sazebníku podle hodnoty předmětu sporu (příloha č. 2 Pravidel). Obdobně se postupuje při žalobě navzájem (protižalobě) a námitce započtení dle § 29 odst. 3 Řádu, popř. žádosti o přezkoumání rozhodčího nálezu (§ 1 odst. 2 a 3).

(2) Při rozhodování mezinárodního sporu jediným rozhodcem se snižuje paušál o 30%.

(3) V případě zjednodušeného řízení v mezinárodních sporech jen na základě předložených písemností bez ústního projednání věci ve smyslu § 28 Řádu snižuje se paušál o 30%. Ke snížení paušálu nedojde, ukáže-li se v průběhu řízení, že předložené písemnosti jsou nedostatečné k rozhodnutí věci a senát (jediný rozhodce) nařídí ústní jednání. Pokud byl zaplacen na začátku rozhodčího řízení snížený paušál z titulu zjednodušeného řízení a bylo nutno nařídít ústní jednání, je žalující strana povinna doplatit na výzvu soudu 30% paušálu. Dokud není paušál doplacen, v řízení se nepokračuje.

(4) Při kumulaci důvodů ke snížení paušálu v mezinárodních sporech dle předchozích odstavců činí maximální celkové snížení paušálu 50%. Snížení paušálu se netýká paušálů v 1. - 4. pásmu sazebníku nákladů rozhodčího řízení v mezinárodních sporech (příloha č. 2 k Pravidlům).

(5) Vezme-li žalobce žalobu, popř. žalovaný žalobu navzájem (protižalobu) nebo námitku započtení dle § 29 odst. 3 Řádu, popř. strana, žádající o přezkoumání rozhodčího nálezu dle § 1 odst. 6 a § 40 Řádu, ve lhůtě dle § 4 odst. 2, zpět, vrací se 60% zaplaceného paušálu.

(6) Lhůta k úhradě paušálu na správní náklady může být tajemníkem na odůvodněnou žádost prodloužena.

(7) Paušál na správní náklady se stanoví i hradí zpravidla v téže měně jako poplatek za rozhodčí řízení (§ 2 Pravidel).

(8) Nezaplacení stanoveného paušálu na správní náklady žalující stranou ve stanovené, popř. dle odst. 6 prodloužené lhůtě má za následek zastavení řízení. To platí obdobně při žalobě navzájem (protižalobě), námitce započtení dle § 29 odst. 3 Řádu a žádosti o přezkoumání rozhodčího nálezu dle § 1 odst. 6 a § 40 Řádu.

(9) Je-li v průběhu řízení nutné zvýšení paušálu na správní náklady vzhledem ke zvýšení hodnoty předmětu sporu, postupuje se přiměřeně podle předchozích odstavců. Až do dojití dodatečné úhrady paušálu se ke zvýšení hodnoty předmětu sporu nepřihlíží.

(10) Ustanovení § 5 o zvýšení poplatku se přiměřeně použije i na zvýšení paušálu na správní náklady Rozhodčího soudu.

§ 10

Hrazení správních nákladů

(1) Správní náklady nesou strany obdobně jako poplatek za rozhodčí řízení podle zásad uvedených v § 8 těchto Pravidel.

(2) O správních nákladech se s konečnou platností rozhoduje v rozhodčím nálezu nebo usnesení o zastavení řízení (§ 34 Řádu).

(3) Za správní náklady Rozhodčího soudu odpovídá vůči Rozhodčímu soudu i strana, které byla přisouzena náhrada nákladů vůči odpůrci.

§ 11

Zvláštní náklady

(1) Na krytí zvláštních nákladů vznikajících Rozhodčímu soudu při projednávání konkrétního sporu ve smyslu § 1 odst. 4 Pravidel jsou strany povinny složit přiměřenou zálohu ve výši a lhůtě stanovené předsednictvem Rozhodčího soudu, rozhodčím senátem nebo tajemníkem. Tato povinnost může být uložena pouze jedné straně, dala-li k těmto zvláštním nákladům podnět nebo vznikají-li v jejím vlastním zájmu. Dokud není stanovená záloha složena, úkony, na něž je určena, se neprovedou.

(2) Je-li v průběhu řízení nutné zvýšení zálohy na zvláštní náklady, protože částka stanovená dle odst.1 nestačí krýt tyto náklady, jsou strany, popř. je strana, která dala podnět k těmto nákladům nebo v jejímž vlastním zájmu vznikají, povinna na výzvu předsednictva Rozhodčího soudu, rozhodčího senátu nebo tajemníka poskytnout (i opakovaně) další zálohu ve stanovené lhůtě. V případě neposkytnutí další zálohy na zvláštní náklady platí přiměřeně poslední věta odst.1.

(3) O zvláštních nákladech se s konečnou platností rozhoduje v rozhodčím nálezu nebo usnesení o zastavení řízení (§ 34 Řádu). O hrazení zvláštních nákladů platí přiměřeně ustanovení § 10 Pravidel s výjimkou uvedenou v odst. 4 a 5 tohoto paragrafu.

(4) Zvláštní náklady vznikající Rozhodčímu soudu tím, že se na žádost jedné strany překládají podání stran, jejich oznámení apod., jakož i dotazy, vyjasnění a doporučení rozhodčího senátu (jediného rozhodce) nebo předsednictva Rozhodčího soudu do jiného jazyka, než je jazyk rozhodčího řízení, nese tato strana.

(5) Totéž platí, i pokud jde o překlad rozhodčího nálezu či usnesení rozhodčího senátu (jediného rozhodce) nebo usnesení předsednictva Rozhodčího soudu, o služby tlumočnicka (§ 7 Řádu) a v případech obdobných.

§ 12

Výlohy stran

Stranám lze přiznat náhrady jejich vlastních výloh, které jim vznikly vedením sporu. O návrzích stran rozhodnou rozhodci v rozhodčím nálezů nebo usnesení o zastavení řízení dle vlastního uvážení s přihlédnutím k průběhu sporu.

§ 13

Výjimky

Jako výjimku z ustanovení obsažených v §§ 8 -10 Pravidel může Rozhodčí soud uložit jedné straně, aby druhé straně nahradila náklady, které tato vynaložila zbytečně na základě neúčelných nebo nesvědomitých úkonů první strany. Takovými úkony se rozumějí úkony způsobivší druhé straně zbytečné náklady na opatření v řízení, která nebyla nutná, zejména okolnostmi neodůvodněného protahování řízení.

§ 14

Sazebník nákladů

Sazebník nákladů rozhodčího řízení tvoří nedílnou součást Pravidel (příloha).

§ 15

Účinnost Pravidel

Pravidla o nákladech rozhodčího řízení nabývají účinnosti dnem 15. března 2000 a použije se jich na žaloby, žaloby navzájem (protižaloby), námítky započtení a žádostí o přezkoumání rozhodčích nálezů, podané v tento den a později.

A. Sazebník nákladů rozhodčího řízení - vnitrostátní spory

Příloha č. 1 k Pravidlům o nákladech rozhodčího řízení

Hodnota sporu	Poplatek	Paušál na správní náklady
do 1 000 tis. Kč při rozhodování 1 rozhodcem	4% z hodnoty sporu ale nejméně 1 000 Kč	7 000 Kč
do 1 000 tis. Kč při rozhodování sporu rozhodčím senátem	4% z hodnoty sporu zvýšené o 60% (§ 5 odst. 4 Pravidel), ale nejméně 1 600 Kč	11 200 Kč
nad 1 000 tis. Kč	4% z hodnoty sporu, nejvýše však 1 000 tis. Kč	30 000 Kč

B. Sazebník nákladů rozhodčího řízení - mezinárodní spory

Příloha č. 2 k Pravidlům o nákladech rozhodčího řízení

Hodnota sporu	Poplatek	Paušál na správní náklady
do 100 tis. Kč	10 400 Kč	6 000 Kč
do 250 tis. Kč	10 400 Kč a 8% z částky hodnoty sporu, převyšující 100 tis. Kč, nejvýše však 19 500 Kč	12 600 Kč
do 500 tis. Kč	19 500 Kč a 7% z částky hodnoty sporu, převyšující 250 tis. Kč, nejvýše však 33 800 Kč	24 000 Kč
do 1 000 tis. Kč	33 800 Kč a 6% z částky hodnoty sporu, převyšující 500 tis. Kč, nejvýše však 62 400 Kč	36 000 Kč
do 5 000 tis. Kč	62 400 Kč a 5% z částky hodnoty sporu, převyšující 1 000 tis. Kč, nejvýše však 195 000 Kč	104 000 Kč
do 10 000 tis. Kč	195 000 Kč a 3% z částky hodnoty sporu, převyšující 5 000 tis. Kč, nejvýše však 325 000 Kč	130 000 Kč
do 50 000 tis. Kč	325 000 Kč a 1,5% z částky hodnoty sporu, převyšující 10 000 tis. Kč, nejvýše však 780 000 Kč	260 000 Kč
do 100 000 tis. Kč	780 000 Kč a 1% z částky hodnoty sporu, převyšující 50 000 tis. Kč, nejvýše však 1 040 000 Kč	390 000 Kč
do 500 000 tis. Kč	1 040 000 Kč a 0,75% z částky hodnoty sporu, převyšující 100 000 tis. Kč, nejvýše však 2 600 000 Kč	520 000 Kč
do 1 000 000 tis. Kč	2 600 000 Kč a 0,5% z částky hodnoty sporu, převyšující 500 000 tis. Kč, nejvýše však 3 900 000 Kč	650 000 Kč
nad 1 000 000 tis. Kč	3 900 000 Kč a 0,25% z částky hodnoty sporu, převyšující 1 000 000 tis. Kč	780 000 Kč